

Kaivopuiston kahvilasta
erotan etäiset laivat
yli usvaisen ulapan
ohi salmien ja saarten
keulat kohti Eestinmaata.
Kuulen aaltojen huminan
kohisevan korvissani,
tuulen hennot henkäykset
hellivät hyväilevästi.

-

Ison ikkunan takana
istun mietiskelemässä:
kunpa keinuisin merellä
aalloilla avaran lahden.
Suljen silmäni ja tunnen
talon kelluvan kuin laiva.
Hiljaa huojun tuolillani
ihanasti huimaa päätä.

-

Cafe Ursulan tiloihin
lokeilla on porttikielto,
suorat siimat pitkin poikin
linnut loitolla pitävät.
Varpuset vain saavat armon
terassilla tepsutella,
pihan pöydille hypellä,
jos uljaasti uskaltavat.

-

Meren rannan ruohikolla
sadat valkoposkihanhet
nokkivat jyviä maasta,
lannoittavat nurmikkoa,
kaulojaan kurottelevat,
jotta näyttävät näteiltä
kuvamuistoalbumissa.

-

Jos joskus tulee todeksi
monen vuoden harras haave
tunnelista lahden alta,
silloin poistuvat kuvasta
Eestin laivat ja satamat.
Niiden paikalla näkisin
jättimäisen Guggenheimin
ikonina iskevänä

Mietteitä merellisiä

Kirjoittanut Klaus Lähteenmäki

huomion herättäjänä
etelästä saapuville.